

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Sture Bäckström
 Härad: Hammarviks Adress: Värendseke
 Socken: Börren Berättat av: E. V. Brusman
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1889 i Börren.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gengångare.
Varsel.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Sture Bäruström
 Härad: Hammarbyns Adress: Värenarens
 Socken: Börreum Berättat av: G. V. Bursman
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1882 i Börreum.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Gengångare.

(År 1937 träffade jag sagesmannen, som är min brors svärfar. Han berättade så följande, som han varit med om.)

Min farmor dog på vintern. Hon hade haft lite fjälligundersjöd, så kom man skulle bekosta hennes kista. De skissade ner en kista, men denna var mycket för liten. När de skulle lägga ner henne, gick det inte, utan både fötter och armar stucko ut vid kanterna. Då de sågo på henne, såg hon mycket förgrymmad ut. De sågo att det inte gick att ha kistan utan lyfte slän henne. När sedan den andra kistan blivit färdig

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Sture Bärnström
 Härad: Hammarbynds Adress: Värenaske
 Socken: Börreum Berättat av: G. V. Persman
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1882 i Börreum.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

och de lagt ner henne där, såg hon mycket
 nöjd och belåten ut.

Farmor kunde inte gilla mig riktigt, för
 hon tyckte aldrig om mor. Far var orgeltrampare,
 men var den vintern mycket sjuk, så jag bruka-
 de trampa orgeln. Ibland, när jag sedan gick
 hem från kyrkan, fick jag känna en underlig
 lukt. Jag undrade till slut, vad det kunde vara,
 så jag tänkte jag skulle undersöka. Jag vände
 mig om och kände så, så det var liklukt.
 Utan att känna på något, så jag tytt för mig
 själv: "Jag känner nog, så det är liklukt, har
 hon inte ro i graven." Då försvann lukten,
 och jag kände den aldrig mer. Jag talade

Landskap: Östergötland Upptecknat av: Nure Bärström
 Härad: Kammarbrinds Adress: Värenseke
 Socken: Börreum Berättat av: G. V. Brusman
 Uppteckningsår: 1937 Född år 1889 i Börreum

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

inte om det, när jag kom hem, men på måndagen var jag döds sjuk och vit som ett lake i aniktet. När det sedan gått en tid, så jag det för mor, vad jag därt. Hon så att det säkert var famor, som velat hämnas.
 Varsel.

Jag vaknade en natt och kände då lite lukt i rummet. Jag anade då, att jag snart skulle få höra att någon dött. Några dagar senare fick jag meddelande om att en, som jämt varit arbetskamrat med mig, dött. Det hade skett ungefär vid den tiden, då jag vaknade. Han hade, innan han dog, talat om mig.